

kan dække sine omkostninger – blandt andet til finansiering af apotekets anlægs- og driftsudgifter – og selv opnå det tilsigtede udbytte, er det ganske uacceptabelt, om indenrigsministeren skulle have generel bemyndigelse til administrativt at regulere apotekernes driftsresultater ved at »fastsætte nærmere regler om, hvilke beløb der indgår i apotekernes omsætning og driftsudgifter«, jfr. lovforslagets § 51, 2. pkt. Dette ville efter omstændighederne være ensbetydende med en bemyndigelse til ministeren til efter et administrativt skøn at pålægge private erhvervsdrivende afgift gennem en administrativt fastsat regel om udeladelse af visse driftsudgifter på apoteksregnskabet. På baggrund af det i de generelle bemærkninger til kap. 11 anførte om den principielle økonomiske interessemodsatning mellem sundhedsmyndighederne og apotekerne forekommer en sådan kompetence for ministeren afgørende betænkelig.

Regnskabsreglerne og ændringer i disse forudsættes at være bekendtgjort for apotekerne forud for det regnskabsår, der skal gælde.

Til *stk. 2* bemærkes, at det – med fastholdelse af det i bemærkningerne til *stk. 1* anførte – kan anses for nødvendigt og/eller hensigtsmæssigt med generelle forskrifter om, at visse indtægts- og udgiftsposter i apoteksregnskabet opgøres som beregnede værdier og/eller efter standardregler. Udgiftsførsel af omkostninger, der ikke modsvares af bogførte udgifter – som for eksempel forrentning af egenkapital, af varelager i den rentefri periode, lejeværdi af lokaler i egen ejendom og lignende – må nødvendigvis ske som beregnede værdier, og anvendelsen af standardregler kan også på andre områder indebære administrative fordele. Anvendelsen af beregnings- og standardprincipper kan dog alene begrundes med sådanne praktiske hensyn, ikke som i bemærkningen til lovforslagets kap. 11 (side 38) med en henvisning til regnskabernes formål. Intet »formål« kan i sig selv berettigge eller begrunde afvigelse fra princippet om, at apoteksregnskabet bedst muligt bør afspejle det enkelte apoteks driftsresultater.

Det må anses for afgørende betænkeligt, at der i forslaget til ny apotekerlov lægges op til en generel bemyndigelse til ministeren til at fastsætte reglerne for apotekernes regnskabsaflæggelse. Regnskaberne er af vital

betydning for apotekernes økonomi og dermed for de arbejdsmæssige vilkår for personalet, og især de seneste års erfaringer har tydeligt vist, at ministeriet i væsentlig grad har ladet det offentlige interessere i at begrænse udgifterne i sundhedssektoren have forrang fremfor en rimelig hensyntagen til apotekernes økonomi.

På den anden side bør en apotekerlov måske ikke tynges af detaljerede regnskabsregler, således at praktiske hensyn kan tale for at overlade det til indenrigsministeren at udforme de detaljerede regnskabsregler i bekendtgørelsesform. Disse for apotekerne og personalet vitale regnskabsregler bør imidlertid ikke være unddraget parlamentarisk kontrol. Det er baggrunden for forslaget, hvorefter disse regler i det omfang, de gennem forskrift om beregnet eller standardiseret opgørelse kan indeholde en afvigelse fra det i § 51, stk. 1, indeholdte princip om »ægte regnskab«, bør forelægges et parlamentarisk udvalg til godkendelse, efter at de har været forhandlet med Danmarks Apotekerforening. En tilsvarende ordning findes i skatteretten, jfr. ligningslovens § 14 om ligningsrådets godkendelse af de generelle ligningsanvisninger m.v.

Efter den gældende lovs § 36 smh. med § 51, stk. 2, har apotekeren som hovedregel et retskrav på regnskabsmæssig godkendelse af alle faktisk til apoteksdriften afholdte rimelige udgifter. Kun hvor det er »uberegtiget, at en udgiftspost i væsentlig grad afviger fra det normale«, gældende lov § 51, stk. 2, kan en udgiftspost tilsidesættes. En tilsvarende generalklausul kan indsættes i de i *stk. 2* omhandlede regnskabsregler – under forudsætning af, at apotekeren i det konkrete tilfælde vil kunne få ministerens anvendelse af en sådan regel prøvet ved det i *stk. 4* omhandlede apotekerregnskabsnavn.

I *stk. 3* er alene tale om den almindelige administrative rekurs.

Stk. 4–5 indeholder forslag om nedsættelse af et sagkyndigt og uvildigt paritetisk sammensat nævn til afgørelse af tvister mellem sundhedsmyndighederne og den enkelte apoteker om godkendelse af apoteksregnskab.

Om begrundelsen for forslaget henvises til den betydelige interessemodsatning af økonomisk art mellem sundhedsmyndighederne og den enkelte apoteker og til dennes væ-